

65 0 709363

A

Se 2

Na p

ΑΒΕΗΕΔΝΖΚ

3 a

slovénske wóle

v z

ηes. kral. derzávah.

Velá nezvezan 3 kr.

zvezan v' úsnevem hérhtz 6 kr.

*Se ηesárskega kralcevga apostólskega Veliqá-
stva pravíηo in dovolénem.*

Vz Lubláne, 1829..

Na pródaj vz bukvárnzηz za lúdske wóle. Lub-
lánskega poglavárstva, vz wólah.

M. SEZILIT
ZARJENA KNJIZNICA
ANTOLIN - OMAN
POSTAL - SV. PETER

180008641

202110417

1.

Mále natisne yérke:

a, Φ , o, u, e, z, e,
 i; j₂, v₂, f₂, b₂, p₂, m₂,
 n₂, n₂, l₂, l₂, r₂, d₂, t₂,
 z₂, s₂, η₂, æ₂, w₂, ψ₂, φ₂,
 g₂, h₂, h₂, k₂.

Pérvz h 8 imenújemo glásnøke, drúz z h
 z 4 pa sóglasnøke.

Izgovárjaj razlóyno tele yérke:

Φ , o: nosz túdz ti, kákor brat nósz.
 e, e: téle léta stáro.
 z, i: tarpí velíko, tarpz túdz ti.
 n, n: gónz m in pørganam køna.
 l, l: døbrz ga vóla, døbra vóla.
 z, s: zálz sád ráste zád za zídám.
 x, w: mójwkra wíva; xíva æzvál.
 ψ: ga íuqe, de ga uψene.
 η, φ: réηz mu ηélo nóφ stréφz.

3λόγοι νηα.

3λόγοι 3ε gláσnεkam 3α sógláσnεkam:

2.

a	ϕ	ο	υ	e	z	e	i
ja	jϕ	jo	ju	je	jz	je	ji
va	vϕ	vo	vu	ve	vz	ve	vi
fa	fϕ	fo	fu	fe	fz	fe	fi
ba	bϕ	bo	bu	be	bz	be	bi
pa	pϕ	po	pu	pe	pz	pe	pi
ma	mϕ	mo	mu	me	mz	me	mi

3.

z	e	i	a	ϕ	ο	υ	e
nz	ne	ni	na	nϕ	no	nu	ne
nz	ne	ni	na	nϕ	no	nu	ne
lz	le	li	la	lϕ	lo	lu	le
lz	le	li	la	lϕ	lo	lu	le
rz	re	ri	ra	rϕ	ro	ru	re

4.

i	e	z	e	a	ϕ	ο	υ
di	de	dz	de	da	dϕ	do	du
ti	te	tz	te	ta	tϕ	to	tu
3i	3e	3z	3e	3a	3ϕ	3o	3u
si	se	sz	se	sa	sϕ	so	su
ηi	ηe	ηz	ηe	ηa	ηϕ	ηo	ηu

5.

e	z	i	ε	o	φ	a	u
xe	xz	xi	xε	xo	xφ	xa	xu
we	wz	wi	wε	wo	wφ	wa	wu
ufe	ufz	ufi	ufε	ufo	uφ	ufa	ufu
ye	yz	yi	yε	yo	yφ	ya	yu
ge	gz	gi	gε	go	gφ	ga	gu
he	hz	hi	hε	ho	hφ	ha	hu
he	hz	hi	hε	ho	hφ	ha	hu
ke	kz	ki	kε	ko	kφ	ka	ku

Blógz zε glásnzεkam pred sóglasnzεkam:

6.

a	φ	o	u	e	z	ε	i
aj	φj	oj	uj	ej	zj	εj	ij
av	φv	ov	uv	ev	zv	εv	iv
af	φf	of	uf	ef	zf	εf	if
ab	φb	ob	ub	eb	zb	εb	ib
ap	φp	op	up	ep	zp	εp	ip
am	φm	om	um	em	zm	εm	im

7.

z	e	i	a	φ	o	u	e
zn	en	in	an	φn	on	un	en
zn	en	in	an	φn	on	un	en
zl	el	il	al	φl	ol	ul	el
zl	el	il	al	φl	ol	ul	el
zr	er	ir	ar	φr	or	ur	er

8.

i	ε	z	e	a	o	o	u
id	ed	zd	ed	ad	od	od	ud
it	et	zt	et	at	ot	ot	ut
i3	ε3	z3	e3	a3	o3	o3	u3
is	es	zs	es	as	os	os	us
iη	εη	zη	eη	aη	oη	oη	uη

9.

e	z	i	ε	o	o	a	u
ex	zx	ix	εx	ox	ox	ax	ux
eω	zω	iω	εω	oω	oω	aω	uω
eυ	zυ	iυ	ευ	oυ	oυ	aυ	uυ
eϕ	zϕ	iϕ	εϕ	oϕ	oϕ	aϕ	uϕ
eg	zg	ig	εg	og	og	ag	ug
eh	zh	ih	εh	oh	oh	ah	uh
ek	zk	ik	εk	ok	ok	ak	uk

10.

Blóga 3a glásnækam med sóglasnækama :

a	o	o	u	e	ε
vaj	vøj	vøj	buj	pej	mej
nav	nøv	nov	dun	ten	nen
lan	løn	lon	lub	seb	zeb
kal	køl	kol	xup	wep	ϕep
mak	møk	mok	bur	ηer	mer
sam	søm	som	ujuk	mek	vek

11.

Blóge 3e glásnekam 3a sóglasnekama :

a	o	e	z	i	u
bla	blo	ble	plz	pli	plu
pna	pno	pne	drz	dri	dru
gra	gro	gre	slz	sli	slu
3na	3no	3ne	ηlz	ηli	ηlu
sta	sto	ste	ærz	æri	æru
vra	vro	vre	skz	ski	sku

12.

Blóge 3e glásnekam pred sóglasnekama :

ast	ost	est	zsk	isk	usk
ark	ork	erk	zst	ist	ust
ant	ont	ent	zlk	ilk	ulk
akt	okt	ekt	zht	iht	uht
avη	ovη	evη	znt	int	unt
art	ort	ert	zη	ilη	ulη

13.

Enozlóxne beséde :

gre	grew	grem	meh	smeh	greh
3na	3naw	3nam	rad	grad	brod
tka	tkaw	tkam	sam	psam	ksam
æge	ægew	ægem	hlad	hlod	hlev
vre	vrew	vrem	rog	drog	drob
spi	spiw	spim	vol	volk	dolg
skli	skliw	sklim	rak	tak	vsak
3di	3diw	3dim	vas	kvas	klas

Beséde 3ª óstram (/) in tɛxkɛm (\) udárjem :

vás	vàs	nɔx	kót	kòt
tát	bràt	kɔw	ród	bòt
dám	tàm	bɔb	kóst	kròp
klás	nàw	kɔl	gód	bòv
dlán	ʒnàn	dvɔr	sód	ròv
práh	pràg	bɔk	móst	kòp
tur	tɛrd	mèy	pét	pɛt
suh	smɛrt	sklèp	svét	svet
gluh	vɛrt	ɣèp	ték	tek
duh	dɛm	ʒèt	lét	led
hud	krɛh	ɛèp	lèp	rep

Opomba. 1) Ostrɛ udár (/) nad glásnɛkam poménɛ, de tístɛ glásnɛk na dólgo izréŋɛ alɛ ʒategnɛ; tɛxkɛ udar (\) pa, de ga náglo izréŋɛ alɛ predtegnɛ.

2) Enoʒlóɛne beséde, vɛ kterɛh je u, ɛ alɛ i, se rávno takó ʒategnejo, kákor úne, kɛ imajo á alɛ ó, postávɛm: *duh*, *mír*, bérɛ kákor: *dúh*, *mír* i. t. d.

Druge enoʒlóɛne se pa túdɛ brez udárja predtegnejo, postávɛm: *kad*, *hot*, *sɛm*, bérɛ kákor: *kàd*, *kòt*, *səm* i. t. d.

15.

Velike natisne yérke:

A, Ø, O, U, E, Z, E,
 I; J, V, F, B, P, M,
 N, N, L, L, R, D, T,
 Z, S, η, Æ, W, W, U,
 G, H, H, K.

16.

Ank, Avw, Øs, Ost, Um, Urh, En, Ev, Iv,
 Irt, Jæd, Jób, Værv, Volk, Vnúk, Franη,
 Friη, Fant, Bláx, Brég, Plávæ, Pøst, Pest,
 Mæw, Mrák, Nex, Nráv, Nih, Niv, Lah,
 Læsk, Lub, Lud, Raj, Røj, Dvor, Dróg,
 Turk, Træst, Zrák, Zmés, Zvón, Sværx,
 Snop, Sluh, ηvét, ηvil, Ænæη, Æir, Wæv,
 Wkæt, Wlet, Yrép, Yást, Yærv, Græk, Grád,
 Hi, Hov, Höt, Hqi, Hlód, Køw, Krix.

Ye je ve veϥzλόxnh besédah sόglasnhk med glásnhkama, ga jém.lz ke póslednemu zlógu:

A-dám, ϕ-ϥe, ó-le, ú-ra, e-nák, E-va, i-má, já-ma, vϕ-da, fá-ra, bré-za, pé-na, me-ra, nó-ga, ní-va, lú-na, lú-ba, rí-ba, dlá-ka, tlá-ka, ze-le, sí-la, ηú-na, xé-na, wí-ba, ϥé-ne, ϥú-do, gϕ-ra, ha-lá, hlá-ϥe, krá-va.

A-bí-ja, o-se-ba, u-í-ma, i-me-na, ve-lé-tz, bra-ní-tz, prá-vz-tz, mra-ϥí-tz, na-re-dí-tz, lo-ví-tz, lu-bí-tz, ré-za-tz, dé-la-tz, tré-pa-tz, zi-dá-ne, sz-já-ne, ηz-lí-na, xz-ví-na, wz-rϕ-ko, ϥe-tí-na, ϥá-ka-tz, go-vo-rí-tz, hí-wz-na, krz-ví-ηa.

Ye sta dvá sόglosnhka med glásnhkama, jém.lz pérvzga ke pérvemu in drúzga ke drúgemu zlógu:

An-tón, ól-ka, ul-nák, ír-hast, jel-wa, Ver-wánη, Fran-ηíwk, bér-lòg, pír-hz, mэр-zí, nár-ba, lím-bar, rób-ϥek, der-xáj, tэр-

ne, z̄r-no, z̄r-na, ηúr-ke, xer-jáv, wkér-
ba, yér-ka, glád-ko, gób-ηe, hrám-ba,
krám-peχ.

19.

*Sóglasnake pa, ktere se od kon̄na besedi sni-
dejo, so ve sréde nelouliv̄e :*

A-bram, ω-kno, ó-dr̄e, ú-sta, í-skra,
jú-tro, v̄r-sta, brá-3da, pré-kla, mé-sto,
né-wke, lí-stje, ré-bro, d̄e-ska, tré-3nost,
3dí-hlej, skó-dla, ηó-kla, x̄e-tva, wí-wka,
yí-slo, go-spá, hrú-wka, kre-vla.

20.

Kákor je beséda s̄stávlena, se túde razstávla :

O-s̄r-yje, u-bó-xnost, v̄z-dví-gnem,
pá-gla-v̄eη, po-tré-ba, na-je-mnek, do-vo-
lé-ne, za-gój-3da, só-pra-3nek, ob-lí-yje,
od-ve-za, iz-pí-s̄k, pod-nó-xje, p̄r-ω-rjem,
pre-sto-plé-ne, pro-stré-t̄e, nad-le-ga, raz-
lo-yí-t̄e, pred-ná-wa-t̄e.

*Tréba je tudz védatz, kaj pike in drúge zná-
mna med besédamz pomenzjo.*

Prench.lej (,) tž pokáze, de óndz vz bránz ne-
kólzko prenehaj.

Dálz preneh.lej (;) te opomína, de óndz bol
postój.

Nastóp.lej (:) kaže, de nastópž govornéne kte-
ržga drúžžga, alž kak parstávžk; torej
we bol postój.

Končaj (.) kaže, de je odstávžk govornéna
končajn, in de se sméw popólnama
oddžhnítž.

Kličáj (!) poménž kličáne, ogóvor, yudéne
i. t. d.; tórej povždígnž glás.

Vpraváj (?) razodéva vpraváne.

Pomíw.lej (—) hóye, de posebno pomíslž,
kar se je réklo.

Oklepáj () oklépa beséde, ktere med to govorné-
néne rávno ne gredó; žž bol tíhžm glá-
sam jih tždej bérž.

Uweszha (») obsegajo beséde od kogá drúžžga
vžete.

Vežáj (-) vèze razdžléno besédo.

Arábske in Rímske wtžvilke:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	i. t. d.
					50	100	500	1000				
					L.	C.	D.	M.				

K r á t k o b e r í l o .

O d B o g á .

1. En Bóg je. Svét, in kar je in æví na svétz, je Bóg iz nau stváril. Uþvæk je vey, kákor kar se we vídz na svétz. Túdz tí, mój otrøk! sz uþvæk. Túdz tébe je Bóg stváril. Karkólz sz, sz le od Bogá. Karkólz imáw, imáw le od Bogá. Bóg dá, de ævíw. Bóg tz dá dúwo in teló. Bóg tz dá ouí, de vídzw; uvesa, de slíwzaw; jézzk, de govoríw; Bóg storí, de míslzaw, in hóyew, kar je prav, dœbro in læpó.

Lcj, mœje déte! vsz sz od Bogá. Ue sz otrøk ti, kterz Bogá lúbz, in ga prav rad slúwa, te Bóg rad imá, in sz negón otrøk.

2. Mœje déte! Bóg premóre, kar hóye, in storí túdz, kar hóye. Ne le samó ti sz od Bogá, túdz kar æví, in je okólz tébe, je vse od Bogá.

Bóg storí, de sólnne takó læpó in gorkó síje. Bóg storí, de se lúna takó læpó svétz. Né je zvézde, kterz bz Bóg svz-

tløbe ne dajál. Bóg pokriva goró 3e gær-
móvjem in drævesz, in naredí pole in hósto
takó lépo in zeléno. Nobèn yløvzk ne na-
redí hriba in dolíne, polá in hóste, dneva
in nouí. Svét, takó vélzk, wærøk in lép,
kákor je, je le 3gø.l bøæje délo. Bóg je
gospodár svztá. Kar on hóye, tó je. On le
réye, in æe je. Sólnne izhája, ker Bóg hóye.
Lúna læpó pláva po 3ráke, ker Bóg hóye.
Vétar vléye, se blíska, gramí, dææ gre, kédær
Bóg hóye. Bóg hóye, stája se led, drævó
ηvzè, æíto in sádje 3orí. Kédær Bóg hóye,
lístje 3ræmení in spáda; mærzí; 3mærzúje; væ
potókæ je led; snég pokrije 3em.ló. Bóg dá,
de yløvzk ææví. Kédær Bóg hóye, se lóye dúwa
od telesa; yløvzk umærje, trúplo príde væ
grøb.

Ye Bóg hóye, svztá né veq. Míslæ po-
gósto væ Bogá, mój otrøk! in mælæ ga. Od
néga je, kar je.

3. Lúbæ otrøk! næy né, kar bæ Bóg
ne véðel. Bóg, kteræ tæ je ouí stváril, ví-
dæ túdæ. Bóg, kteræ tæ je uvesa dál, slíwæ
túdæ. Karkólæ délaw, vídæ Bóg. Karkólæ
govoríw, slíwæ Bóg. Né ga krája, kjer bæ te
Bóg ne víðel in ne slíwal. Bóg túdæ vé, kar
míslæw in hóyew; væ særne tæ vídæ. Bóg
te vídæ pø nouæ takó, kákor pø dnevæ.
Bóg te vídæ, ye sæ dóbær in pobóææn, in

túdz vé, ye sz poredzen in hudobzen. O mislz pogosto: Pobóæzen alz brúmzen hóyem bitz, zmírej dóbær, in nzkólz ne hudobzen; Bóg me vídz, in je per ménz, deszrávno ga jez ne vídzm.

Bóg vídz te,
Vár' gréha se!

4. Lúbz otrøk! Bóg je brez konna dobrótliv, in te lúbz. Karkólz je lépæga in døbræga, je od Bogá. Kar æe imáw, in kar we potrebújew, príde od Bogá. Kraj, vz kterem prebívaw, in obléko, ktero nósæw, tz dá Bóg. Kræh, kz ga tolskán rad jéw, in mléko, kz je tolskán sladkó, tz dáje Bóg. Túdz spáne, kz tz po nõyæ takó døbro dé, tz Bóg powíla. Kakó dóbær tz je Bóg! pa ne le záte skærbí Bóg, ampæk túdz za drúge, kz so sz tæbój na svétz, in za vse, kar je okólz tébe. On æví yérva vz práhz, ríbo vz potókz; in kar léta pod nebam, on redí. Takó døbro hóye Bóg.

O, hvále ga sz sêrnam in ústmz! Míslz velíkrat: Kakó dóbær je Bóg! Bódz túdz tí dóbær kólzkor mórew, ze vsákem, kterz s' tæbój æví.

Mój otrøk! Bóg je brez konna svet. Karkólz je døbræga, imá Bóg na sébz; vz ném né nzq, kar je húdzga. Bóg hóye, lúbz in storí le, kar je prav in døbro. Kar Bóg nóye, je húdo, je gréh. Bóg sovráæz gréh; on hóye, de bódz túdz tí dóbær in pobóæzen, ne pa hudobzen.

Stóræ rad, mój otrøk! kar Bóg hóye; le kar Bóg hóye, tó je døbro. Kar Bóg nóye, ne sméw níkdar storítæ; ker tó je hudøbno. Bóg lúbæ otrøka, kteræ je dóbær, pobóææn in príðæn. Otrøku, kteræ je dóbær in pobóææn, dá Bóg sreço, in de se mu létæ in tam døbro godí. Otrøka, kteræ né dóbær, alæ je ηælò poredæn in hudøbæn, Bóg kaznúje alæ utrafúje, in ne godí se mu døbro. Bóðæ zmírej pobóææn in dóbær, in váræj se græha, ker je Bóg vs dóbær, in næy na sébæ néma, kar je húðæga; po tém bo tvøja dúwa bøæja podóba.

W ó l a.

Mój otrøk! ti hódæw ædej vs wólo. Velíko sæ æe od Bogá slíwal. Væw, kakó dóbær je Bóg, in káj hóye od tébe. Æe otrøk se uyíw vs wólæ, kar je prav in læpó. Alæ rad hódæw vs wólo? O ræs, prav rad! Væw, kaj móraw storítæ, ye hóyew bíæ prav dóbær? Poslúwaj, tæ bóm povédal, kakó Køræd dæla.

Køræd pred wólo.

Kólækorkrat je wólækæ dán, se Køræd veselí. Zgódej vstæne, in míslæ vs Bogá; hítro se obléye, in læpó umíje.

Rad storí, kar se mu réye; æahválæ æa vse, kar se mu dá. Rekó mu: Køræd! pójdæ, yas je. Prænej vzáme svøje búkve, in yesar je we træba, in gre hítro svøjo pót.

Korzi vs wólz.

Ne prehítro, ne prepözno, ne príde vs wólo. Stópe vs wólo, pozdráve učeníka, in gre, kámor mu je biló reyéno. Tího sádi na klópe, poslúwa, kar se mu pové in pokáxe. Se ne ozíra, míslz vs tó, kar slíwz, in ne wzptá. Vé, kar ga vpráwajo. Kdór ga le vídz, imá veséle nad nim, ker se prídnó uqí.

Korzi po wólz.

Kzder wóla míne, gre Korzi prénej in tího domú. Ne téka, ne razsája, se ne targa. Rad ostáne domá, in túdz tz míslz vs tó, kar so mu vs wólz právzlez; lén nóye bítz, túdz domá se uqí, ker vé, de po tém veq zná. Léj, moje déte! takó se obnáwa Korzi. Je pobóxen in dóber; Bóg ga lúbe, in je xním. Kdór ga pozná, ga imá rad. Če hóqew túdz ti pobóxen in dóber bítz kákor Korzi, posnemaj ga.

Sem májhen, mlád, prav mál' premórem,
 Xevét' lzpó pa xe zamórem.

Poredne Fríne.

Fríne né tak, kot Korzi. Rad spí, in ne hódz rad vs wólo, ráji drægèj zastája, qe móre. Je lén, se le uqí, kédz se móra, in ne déla nekólz ze vesélem in prídnó. Né rad domá, in le igráqe lúbe. Tz krzqí in razsája, de se déleq

slíwz. Kar se mu réye, nóye storítz. O, tó né prav! Káj we le bo ix néga, ye ták ostáne?

Ne godí se mu dōbro. Kdór je lén, in se nęy ne uųí, ostáne neúmęn. Kdór ne slúwa, je hudōben. Otrōka, kterz je lén in hudōben, ne lúbz Bóg. Ye hóyew, mōje dēte! de te Bóg lúbz, ne bōda lén in hudōben, kákor Frínę.

Робόѡне Пáвэл.

Pável vęukrat míslz vz tó, kar se mu od Bogá pové. Molítz se xę uųí. Kędz se zjútrej zbudí, réye: Mój Bóg! zahválęm te za spáne, s' kteręm sz me pokrępył! kakó szm vesel, de we xęvím! Ti sz dobrótliv, ti skęrbíw za svōjiga otrōka. Daj, o Bóg! de bóm túdz dans prav dōbrę in pobōęęn.

Pável rad hōdz na póle. Tę vídz róxe, trávo, xító, drévje sz sádjem, in kar je tę. Slíwz, kakó lępó ptęy pōje. Se veselí; sz míslz: O Bóg, kakó lęp je svét! on je tvōje dęlo!

Kędz Pável gre kę jędz, sz míslz: Bóg mę powíla jęd in pijáyo. Zahválę se za vse, kar se mu dá. Kędz se nóy storí, zahválę Bogá za dán in za tó, kar mu je dál, in réye: O Bóg! bōda in ostáne túdz po nōyę pęr ménę, in váręj svōjiga otrōka!

Kę Pável tólękrat in takó rad vz Bogá míslz,

je tadej pobóæen in dóber; le tó storí, kar Bóg hóye, in ney mu né lúbwæga na svéte, kákor Bóg.

Kdór védno Bogá

Væ míslæh imá;

Tá prav mára zán

V' sérne, z' ústmæ, v' dján'.

24.

Od lúbæh stárwev.

Lúbo moje déte! nar veq dæbræga te Bóg dáje po tvøjih stárweh. Velíko távæænt ludi je sæner na svéte, pa nobédæn zmed nih te ne dáje tólæko dæbræga, kákor tvój øye in tvøja máte. Oní te dajó vsák dán jéd in pijáyo. Dajó te oblæko in vse, yesar potrebújew. Nóy in dán skærbæ záte. Vélæk sæner we nése, pa nékdej sæ bíl we mánwe. Nése we mógzl govoritæ, ne itæ, we státæ ne, le jókate sæ mógzl. Umréte bæ bíl mógzl tàkrat, ko bæ te stárwe ne bílí dajálæ jéstæ in píte. Nóy in dán so skærbélæ záte, væ naróuyji so te nosíle. O, to jim je velíko pokója in velíko yása vzelo! Pa lúbæ Bóg je takó naredil, de te stárwe presæryno lúbæjo, in záte ráde vse store, de bóv le læpó zrejèn in prídæn yløvæk. Túde ti, moje déte! móraw svøje stárwe prav za lúbo iméte, jim hvælææn in pokóræn bíte,

in vsák dán záne molíte, Poslúwaj, káj Bóg sám govori:

„Spowtúj oyceta in máter, de dólgo xawíw, in se tž dōbro godí na zémle.“

P o v é s t a.

1. Petžer je prav dōber mladenyžek; on slúwa swōje stárwe ne le na vsáko besédo, ampák ňžlō na pomíglej. Karkólž jih veselí, rad stori; nekólž jih ne xálž in ne jezí; žató ga stárwž presžryno lúbžjo, in mu tūžž marsžktero veselē store. Petžer pa tūžž spozná nih lubežen, in zahválž za vse, kar dobí. O, kakō dōbrž, práwž wěykrať, so mž wéndžer mōji stárwž! nžy drūžžga nóyējo od méne, kákor kar je prav, in prepovždújejo le tō, kar je pred Bógam nápk in ménž wkodlivo. Pokōržen jim hóyem bíť, s' tém hwalēxnost skazēwátž, in jim žmírej veselē dēlatž.

Akō tž je lúbó,
De stárwž lúb'jo tē;
Ubogaj jih lžpó,
Nžkár ne xál' jih nē.

2. Mžrjetžna je bila hudōbna dēklazēna. Slúwátž ňžlō nžy né hōtla, in máťž so ji mōglž wěykrať réyž, prédžn je poqásž ula; kíslo se je dērxála, pa we godžrnála je, in dēlo je le na

pól oprávrzela, alz pa velíkrat we brez tepéna ne.
Alz so paŭ mátz imélz veséle nad tém otrókam? —

Kdorkòl pokóru'ne ne skazúje,
Ga Bóg in ŷlòvzék zanzúje.

Lúbz svøjiga blíxnezga.

Vsák ŷlòvzék, kterzmu mórew pomágate,
alz kej døbrega storíte, je tvój blíxenz; naj xebò,
kdorkòlz hóŷe, døstz, de je ŷlòvzék, kákor ti.
Bóg hóŷe, de vse ludi ljubímo, ker vsák je otrók
in podóba bøxja. Tórej vsánzega ŷlòvéka lúbz,
kákor sébe, zavòl Bogá.

Kár nóŷew, de kdo téb' storí,
Túd' blíxnezmu ne stòrz ti.

P o v é s t.

Slab stáryzék je na pótz pádzl, in né mógzl
vstátez. Ne déleŷ od tam sta hodíla dvá déŷka
alz fantíŷa, in zaslíwzta stáryzeka na pótmou
klínatz. „O, pomagájta mz véndzr, døbraz
otròka!“ je móx vpzł. Prénej sta partékla, in vz
sérne se jíma je smílil stáryzék. Edzén poklekne,
de se je stáryzék mógzl nán opíratz, in edzén mu
pomága nakvíwko. Po tém ga peláta do blíxne
híwe, de je slábz móx xívexa dobil. „Bóg váma
povérnez, døbraz otròka!“ je rekel stáryzék.

Véste, de Bóg vzáme tó,
Kákor deb' ném' storjéno bló?

Måle in vceleke písne yérke.

a, æ, o, u, e, z, ε, i,

A, O, O, U, E, Z, E, I,

j, v, f, b, p, m, n, w,

J, V, F, B, P, M, N, W,

l, L, r, d, t, z, s, η,

L, L, R, D, T, Z, S, η,

x, w, y, y, g, h, h, k.

X, W, Y, Y, G, H, H, K.

Pověstě iz svetzga písma.

Vráyaj drúge od húdžga.

1. Jakop je iměl dvanájest sinův. Jozef je bil med nimz nár bōlwez, in je stárwem zz bogabožejnostjo in pokórwežno veliko veselē dělal. Ko je sz swajimz bratz yēde swajiga ocyta pásel, so brátje énkrať někaj prav húdžga storilz. Bogabožez Jozef se je téga ustráwíl, in je zcalzvál. Mislz sz: Húdžga ne

smém storítz pred Bógam, které
vse víde in vě. Měji brátje ga
reálzjo; jez pa hōyem pomágatez,
de se pobólwajo. Uel je, in pové
sz sěryno reálostjo swějimu oyetu.

Kdōr, ye le mōre, ne brán', de
bz kdō ne grzwil,

Tá je tudobnēga dēla dzlaxen in
kriv.

Dájaj lep zgléd.

2. Sámuel, we dēyzk alz fan-
tzy, je bil od swějikh stárwev ve-

lzkemu duhovnu Hëlju dan. Rad
 je per nêm ostal; vesêle mu je b-
 lô vz bæzi hiwz per altârji strê-
 ye. Hëli je imël dva' prav ku-
 dobna sinova. Sâmuël se jîma nê
 dâl zapelâtz; on je bil bogabojèy
 in pokoren. Kòlkor je perhâjal
 stârji, tòlko tûdz pobòænzji in mo-
 drèji. Le dobrostz je belò viditz
 nad nim; zato' je bil Lûblen, Bóg
 ga je osreçil, in mu dodêlil veliko
 milost alz gnâdo,

Kdòr pòvsòd rad dábno s'tri,
Lèp zgléd dà; en srèyno s'vi.

Bòdz zè vsákém dóbèr.

3. Dávid, Izajev sìn, je bìl
pòhlevèn pastirèk. Ovèe svàjiga
oyeta je pásel. Vse Lúdje so ga
ràdz imèle, ker je bìl takò ùmèn in
bogabojèy, in zè vsènzè takò dóbèr.
Jònata, sìn kràla Sávla, je bìl
Dávidu posebno dóbèr, tà pa nèmu.
Obà sta se Lubila, kàkor bràta,
ènzga sèrnà in ènzè mìsel sta belà;

éden družega sta ke dôbrému budila,
 éden družega pred nevárnostjo opomi-
 nevála; nobénzga prepíra né belò med
 nima; éden za družega bz bil xi-
 vléne dát. Takò mirne in lubezne
 pólnz naj bôdo brátje in séstre in vse
 ljudje med s'boj!

Otroz in velik' ljudje

Naj zmirej v' mir' med s'boj zezve.

N e k r á d z.

4. Héli je imèl dva' sina. Ofni
 in Pines se jima je réklo. Oná

sta belá prav hudobna otroka; vz
 t mpelne baxjim sta kr dla, in we
 druge h de rzyi poy vala. Ker
 se n sta pob lwala, je perwla b -
 xja wiba nad ni. Ob  sta bel  en
 dan od sovra enka na borizy ubita.
 Tak  je B g xes velikrat hudobne,
 sp yene otroke k znil ale wtra al!

M j otrok! naj bo t  zglied
 tvoje svarilo:

Kdor l wkega kej preloxi,
 On prav gerd  se pregrwi.

Govore vsélej resniho.

5. J'oxefovz brátje so wle én-krat za yédamz déley od hiwe swajiga oysta. Tedèj réye oye Jakop J'oxefu: „P'jdz, in pogléj, kjé so tvoji brátje, in kaj poyno.” Sluwlzuz alz b'glzuz J'oxef se prénej na p'ot. podá. Neg'ovz brátje so ga sovrazéilz, ker ga je oye boz lúbil, kákor ne. Ko so J'oxefa od déley zagledalz, so bzli nev'lnz, in so réklz: „P'jdzmo, déjmo ga ubítz, in réyz, d'vja zver ga je po-

xérta." Ko József dójde, so mu sí-
 kno xénega potegnílz, in vérxėjo nedól-
 xenega bráta vz posuwéno rúpo. Kímálo
 prídejo mémo gredé kupnjè, ké so
 wélz vz drúgo dexélo (vz Egipt).
 Tém so prodálz kudébné brátje dó-
 brzga Józsefa za trideset srebzrníkov.
 Káj so tedéj hotélz oystu povédatz?
 — Zaklálz so kázla, pomoyílz Józ-
 sefovo síkno vz negóvo kri, in jo
 táko pówlejo oystu. Sporoje mu:
 „To síkno smo nájdílz, dévja zver
 bz belá utegníla Józsefa rastérgatz."

O, kakò gërda lácc! Uz kólzko
 scálost so perprávelez dóbrzga oyeta!
 — Le kdòr tũdo dĕla, je perprá-
 vlen tũdz legátz.

Govorz le resniŕo,

In vârez se legát' ;

Ludĕm le st'riw krzviŕo,

Bogá ne mór'w goľfát'.

S p o w t ů j s t á r o s t .

6. Prĕrok Elizĕj je bĭl star ya-
 stĭtliv mórĕ. Já je wĕl vz málo
 mĕsto Bĕtel, kz je na krĭbz stálo.
 Ko je poyásez vz brĕg stĕpal, pri-

dejo porédne děyke alz fantiyz iz
 městna, in zanzuyějejo stáryka, ker
 je iměl málo lás na glávz. Upilz
 so: „Pléwzη, pléwzη, pójde garz!“
 Elizéj je bil se tēm zelò razseálen,
 in je vzdignil svoje oyi prótz Bògu.
 In lějte! ko bz trénil, je perwla
 wiba baxěja nad kudòbne otrake;
 dva dčvja medvéda prideta iz hòste,
 pláneta nad fánte, in jik raztérzata
 dva in wtirdeset. O otronz! vá-
 rzjte se stárekh alz nadlòxenekh Ludi
 zaniyzvátz, de vas Bòg ne udáre.

27.

Mój otrok! Bóg hóye, de le tó stórz, kar
je prav in dōbro in nēmu vse. Zmírej ból-
wz in pámetnzwz bódz. Poslúwaj tele lépe izre-
ke, úyz se jih prav razumétz, in spolnúj jih:

1.

3' Bógam vse zaqnè, in 3' Bógam túd' končáj;
Ták' lzpó xiv.léne dá tz véqne ráj.

2.

Vóla bōxja naj vóla mōja bó,
Kar Bóg hóye le vse, kar je lzpó,

3.

Bóg te vídz v' vsákem kót',
Le se gréha vár' povsód.

4.

Víd'jo vsáko réy bōxje očí,
Kar se kol we táko skrivn'ga st'rí.

5.

Dobrótliv Bóg réw' iz nadlóg.

6.

Za p'jáyo in jéd Bogú hvalo véd'.

3

7.

Neskønyno je slab, kdór Bogá pozab'.

8.

Dóber otrøk slúwa vž skök.

9.

S' hudobnem, kar le mor'w, nikdár se ne enáy';
Sner dobręga hudobne le preláhk' popáy'.

10.

Tž lína zapekó, Bog te svarí takó,

11.

Kdor láæ govorí, vso vero žgubí.

12.

Ne krádž in ne žmíkaj,
Kar nájdew, ne potíkaj.

13.

Nedólænost' tihota,
Mladenym lępota.

14.

Nedólænost žgubléna
In úra žam'jéna
Ne príde nobéna.

15.

Prídzen, dôbze bódz in bogabojèy,
Dôbre vôle bów, ne móre vést te pèy'.

16.

Pretèyze ne énzga dneva ne dàj,
Brej prídno storjénzga dôbrzga kàj.

17.

Nikdár ne texí, kar kdó se zují.

18.

Lépó je hvalexnost, prjáznost imét',
Gardó nehvalexnost, to yértz vs svét.

19.

Ze lépo besédo se sléduzy dobí,
Kar dôbrzga kdó se na svétz xelí.

20.

Prélúden bód', z' vesélem skús' postrey',
Kar je Bogú in blíxznmu vwey.

21.

Umívaj se rad, iméj yedn' oblaqíl',
Oblíqje, roke in noge in períl'.

22.

Uye se reda, rad zapóred stór' vsè;
Red pr del' tž vel'ko trúda oúvernè.

23.

Dél' imáw, le prim' se ga,
Vsákteŕ' lúbz úrnega.

24.

Veséle do káke rzyí
Dél' láchko, perjetno stori.

25.

Per jéds in p'jáyz vxí tólk', kar je prav,
In stárost doxível bow, veyz dél' zdrav.

26.

Govør' le mál', poslúwaj ràd,
Častí ne dáje zlobodrát'.

27.

Brez gláve storjéna
Je ráda skaxéna.

M o l í t v e.

3 j ú t r e j.

*S' tzbòj, o Bòg! jez zdàj
 Zaynèm danáwnz d'àn;
 Pomòy men' sláb'mu dàj,
 De sreyno bò konyán.*

*Veselo jútro vábz me,
 De k' dèlu v' wòlo grem spoyít;
 Pretkel spána yas mz je,
 In zòpet hòyem priden bíť.
 Z' veselzm sèrnam hòyem spet
 Use zavòl Bogá poust'.*

P r e d ú k a m.

Dàj, o Bòg! modréj od dne do dne
mz bit',

In de pridno opravil' me veseli;
Lépezi úkov zmiram vey se naučit',
Tá dolženost najvédno bò mz pred oymí.

P o ú k z.

Veliko úkov v' wol' dobím,
K' mz jite pov'dò moj uyeník.
O Bòg! de túd' po vite zezvím,
Men' sláb'mu bód' ti pomoyník.

Z v e y e r.

O Bòg! k' sz dál mz dans pomóy.
Obvár' me túd' nohójzovo nóy.

Otrok sem tvoji, iz srca ljubim te;
 Uz te zaupam, tebi zahvalam se.

Bog, oče! tebe se zročim,
 Uz tebe upam, tudi ko spim.
 Bod' vel'k al' ne, zanj yujew ti;
 Zato spim lahkó brez skrbí.

Natisnil Jozef Bláznik.

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

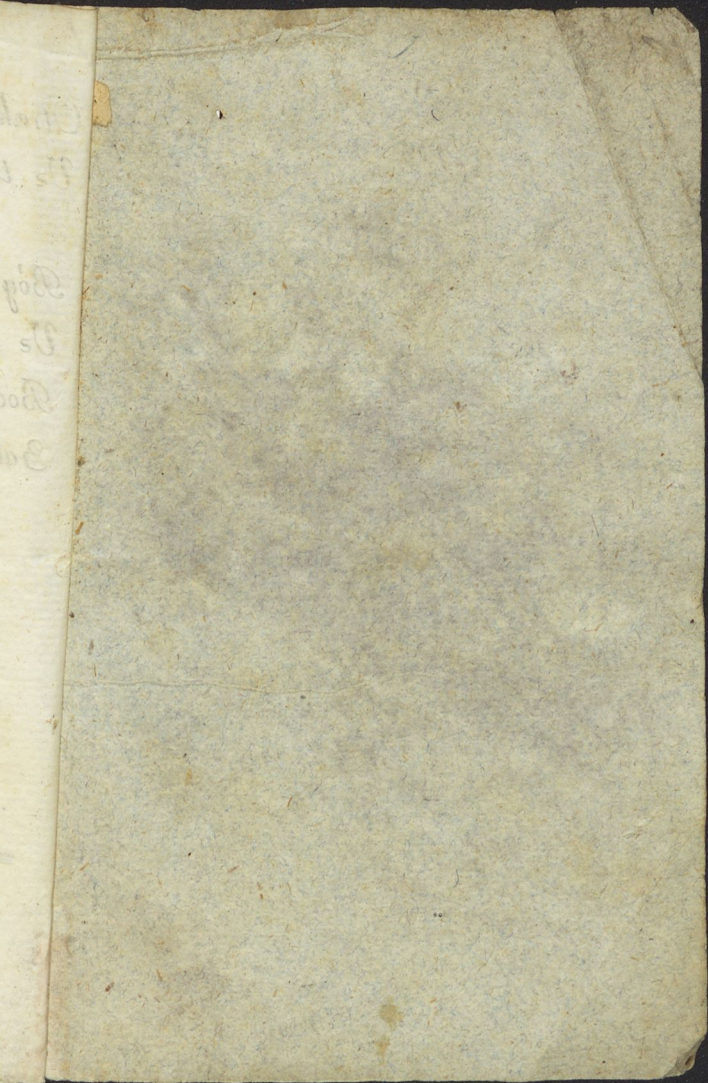
et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

et sic deus est, et sic deus est

65

0

709363